

LAHDEN AMMATTIKORKEAKOULU
Lahti University of Applied Sciences

MUSIIKKIPEDAGOGIN TYÖLLISTYMISSMAHDOLLISUUKSIA

Seitsemän kertomusta työllistymisestä
ammattikorkeakouluopintojen jälkeen

LAHDEN
AMMATTIKORKEAKOULU
Musiikki- ja draamainstituutti
Musiikkipedagogi
Instrumenttiopetuksen suuntautuminen
Opinnäytetyö
Kevät 2011
Anna-Maija Pirhonen

Lahden ammattikorkeakoulu

Musiikkipedagogin koulutusohjelma

ANNA-MAIJA PIRHONEN

MUSIIKKIPEDAGOGIN TYÖLLISTYMISMAHDOLLISUUKSIA

Seitsemän kertomusta työllistymisestä ammattikorkeakouluopintojen jälkeen

Instrumenttipedagogiikan opinnäytetyö, 28 sivua, 5 liitesivua

Kevät 2011

TIIVISTELMÄ

Tämä opinnäytetyö esittelee seitsemän haastattelemaani ammattikorkeakouluopintonsa päättäneitä musiikin opiskelijaa ja heidän kokemuksiaan työelämän alkuvaiheista.

Näiden haastattelujen myötä voidaan päästä sisälle muusikon arkeen ja nähdä erilaisia mahdollisuuksia sijoittua työelämään tänä päivänä.

Freelancemuusikko määrittelee keikkojen ja oppilaiden määrällä oman työmääränsä, vapaa-aikansa ja palkkansa. Hänellä on vapaus määrätä itse tekemisistään, mutta samalla hänen on oltava valppaana saadakseen töitä riittävästi.

Monet kokevat vaikeana sen, että muusikon palveluammattissa pitää olla yrittäjämäinen asenne ja yrittäjän taidot. Tulee osata mainostaa ja myydä omia taitojaan, löytää asiakkaita ja säilyttää jo hankittu asiakaskunta.

Koska freelancemuusikon tulot ovat epävakaat, kultaisen keskitien löytäminen työn ja vapaa-ajan välillä on vaikeata. Vaarana voi olla se, että freelancer haalii töitä yli voimavarojensa silloin, kun niitä on tarjolla.

Avainsanat: musiikki, freelancemuusikko, soitonopettaja

Lahti University of Applied Sciences

Degree Programme in music pedagogy

ANNA-MAIJA PIRHONEN

POSSIBILITIES TO GET WORK AS MUSIC PEDAGOGY

Seven stories about supporting oneself after polytechnic studies

Bachelor's Thesis in instrumental pedagogy 28 pages, 5 appendices

Spring 2011

ABSTRACT

This study presents seven already graduated polytechnic music students and their experiences of their work life.

With the help of these interviews one can get an insight into the practical life of a musician and see different possibilities for positioning oneself in the work life.

Having the ability to decide the number of performing jobs and students to take, a freelance musician can define his work load, free time and salary. He has the freedom to choose what to do, but at the same time he has to stay alert in order to get enough work.

Many people find it difficult that in the service life of a musician one has to have an entrepreneurial attitude and skills. One has to advertise and sell his skills, find clients and retain the already existing clients.

Since the income of a freelance musician can be unstable, it can be difficult to find the golden path between working hours and leisure time. There is also the danger that a freelance musician gets overloaded with work when the demand is high.

Key words: music, a freelance musician, music teacher

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	1
2	HAASTATTELUTUTKIMUS	3
	2.1 Mitä halusin tutkia ja miksi?	3
	2.1 Tutkimusmenetelmä	3
	2.2 Kysymykset	4
3	HAASTATTELUT	5
	3.1 Elisa	6
	3.2 Iina	7
	3.3 Ilona	10
	3.4 Liisa	12
	3.5 Mari	12
	3.6 Piia	14
	3.7 Varpu	16
4	HAASTATTELUN TULOKSIA	19
	4.1 Työllistymisen edellytyksiä	19
	4.2 Oman työn hyvät puolet	19
	4.3 Työn huonoja puolia	20
	4.4 Käytännön asioita, asiakkaiden hankinta, hinnat, työmäärä	21
	4.5 Miksi freelanceriksi ja miten toimitaan?	22
5	USKALTAISINKO RYHTYÄ YRITTÄJÄKSI?	24
6	POHDINTA	27
	LÄHTEET	28
	LIITE	29

1 JOHDANTO

Kiinnostukseni musiikkialaa kohtaan alkoi jo omassa nuoruudessani elämäni ensimmäisellä musiikkileirillä Orivedellä kesällä 1970. Koin valtavan musiikillisen herätyksen, joka on kantanut rakkauttani musiikkiin koko elämäni ja jonka johdosta menin itse opiskelemaan musiikkia päätoimisesti jo 16-vuotiaana. Samalla kuitenkin työelämä vei minut mukaansa, ja 17-vuotiaana opetin Keski-Uudenmaan musiikkiopistossa Järvenpäässä ja soitin Vantaan orkesterissa Tikkurilassa muiden opiskelijanuorten mukana.

Televisiossa 1970-luvulla oli sarja nimeltään Fame, jota katsoin neljän siskoni kanssa. Ohjelma kertoi nuorista, jotka koulunkäyntinsä ohella saivat harrastaa tanssia, soittamista ja laulamista. Heillä kaikilla näytti olevan iloinen elämä. Mieleeni jäi kytämään, miten mukavaa olisi perustaa tuollainen musiikkikoulu tai -opisto, johon musiikkiopinnot voisi järjestää osana päivän muita koulutunteja. Ollessani Hyvinkään Yhteiskoulussa oppikoulun toisella luokalla vuonna 1970 olivat vuotta nuoremmat oppilaat ensimmäisiä musiikkiluokkalaisia meidän koulussamme.

Nykyään on musiikki- ja tanssipainotteisia kouluja, joihin oppilaat pyrkivät peruskoulun kolmannelle luokalle. Helsingissä on mahdollisuus pyrkiä Sibeliuslukioon ja Kallion ilmaisutaidon lukioon, joissa toiminta jollain lailla muistuttaa tuota nuoruusvuosieni televisiosarjaa.

Itselläni on klassisen musiikin koulutus: Sibelius-Akatemian yleisen osaston päättötutkinto ja soitonopettajan tutkinto sekä pitkäaikainen soitonopettajan kokemus musiikkiopistossa viulun- ja alttoviulunsoitonopettajana.

Tutkimuksessani kuitenkin väistämättä törmään kevyeen musiikkiin, sillä musiikkiopistoissa on yhä voimakkaammin tullut mukaan sen opetus. Annan itse oppilailleni mahdollisuuden soittaa monenlaista musiikkia, sillä yhä enemmän opiskelijat ovat kiinnostuneita eri musiikkisuunnista, kuten elokuvamusiikista ja rytmimusiikista. Suuntaus saattaa johtua koulujen musiikinopetuksesta. Monet oppilaani ovat päässeet musiikkiluokille, ja on perustettu bändikouluja.

Olen yhtäjaksoisesti opettanut nuoresta työstä asti viulun - ja alttoviulunsoittoa musiikkiopistoissa. Onnekseni olen saanut toimia aika vapaasti opettajana ja soitattaa oppilaille monenlaista musiikkia. Haaveena minulla oli kuitenkin olla freelancemuusikko. Toiveeni ei toteutunut. Siksi päätin tutkia asiaa ja miettiä, mitä vaihtoehtoja työelämä tarjoaa viulun- ja alttoviulunsoittajille. Vakituksia työpaikkoja on suhteellisen vähän, ja niistä on kova kilpailu. Sijaisuuksia löytyy rajatusti, joten mielikuvitus on laitettava liikkeelle työn löytämiseksi ja elannon hankkimiseksi.

Aikuisopiskelijana Lahden ammattikorkeakoulussa nuorten opiskelijoiden keskuudessa kiinnostuin siitä, millaiset työnsaantimahdollisuudet ovat musiikin alalla klassisen koulutuksen saaneilla viulisteilla ja alttoviulisteilla. Luontevinta oli haastatella hiljattain valmistuneita musiikkipedagogeja ja myös ammatista toiseen siirtynyttä yrittäjää sekä jatkokouluttautunutta musiikkiterapeuttia.

2 HAASTATTELUTUTKIMUS

2.1 Mitä halusin tutkia ja miksi?

Halusin tietää, millaista on vastavalmistuneen musiikkipedagogin elämä freelancerina ja pätkätyöläisenä. Halusin saada selkeämmän käsityksen siitä, millaisia henkisiä ja taloudellisia mahdollisuuksia musiikinalan ammattitutkinnon suorittaneella on ansaita elantonsa ilman säännöllistä päivätyötä toisen palveluksessa. Riittääkö töitä ja kuinka paljon pitää nähdä itse vaivaa saadakseen töitä? Millainen on työviikon aikataulu? Mikä oli motiivina olla freelancemuusikko, keikkatyöläinen, soitonopettaja ja sijainen? Oliko se valinta vai ajauduttiinko tilanteeseen? Mitä tulee tehdä, jotta ansaitsisi elantonsa?

Halusin myös saada vinkkejä muistakin työllistymisen mahdollisuuksista ajatellen omaa työllistymistäni valmistumisen jälkeen. Minua kiehtoi ajatus yrittäjyydestä, ja toivoin saavani tietoa siitä, minkälaiset työnsaantimahdollisuudet ovat, kun on itse itsensä työnantajana. Pohdin, miten voisi luoda itselleen tulevaisuuden, jossa saisi olla oman itsensä herra ja vaikuttaa osaltaan oman työssäkäyntinsä asioihin, kuten viihtyvyyteen ja työpaikan ilmapiiriin. Saisi tehdä töitä omalla tavallaan ilman ulkopuolista painetta.

2.1 Tutkimusmenetelmä

Saadakseni haluamani tiedot päädyin haastattelututkimukseen. Halusin rajata aiheeni käsittelemään aikuisia viulisteja alttoviulisteja, jotka ansaitsevat elantonsa freelancereinä, opettajina, orkesterisoittajina ja keikkaillen.

Tausta-aineistona seitsemän haastattelun lisäksi käytin tietoja, joita olen hankkinut pitkäaikaisesta kokemuksestani soitonopettajan työssäni ja tutustumalla alan aineistoon internetin sekä kirjojen välityksellä.

Haastatteluksi valitsin teemahaastattelun. Koska olen itse saman ammatin harjoittaja, motivaationi haastattelujen suorittamisessa oli korkea, sillä olen

miettinyt oman yrityksen perustamista, jos minulla ei tulevaisuudessa ole enää vakituista työpaikkaa. Epävarmuus vakituisen työpaikan saannin suhteen on nykypäivää, ja nuoret ammattiin valmistuneet aikuiset yrittävät etsiä elantonsa nykyisin mitä monaisemmin. Oma kiinnostukseni freelancemuusikkoutta ja yrittäjyyttä kohtaan vaikutti selvästi haastateltavien innokkuuteen antaa vastauksia. Näin voidaan pitää tutkimuspopulaation määrää tässä tilanteessa riittävänä ja luotettavana.

2.2 Kysymykset

Toteutin kvalitatiivisen tutkimuksen teemahaastattelulla eli valmiiksi mietittyjen kysymysten avulla. Tein kysymykset ja lähetin ne sähköpostin kautta kaikille haastateltaville henkilöille sovittuna päivänä. Vastaukset jokainen kirjoitti minulle takaisin omin sanoin. Näitä vastauksia olen käyttänyt tässä työssäni.

1. Kerro lyhyesti, kuinka aloitit soitto-opintosi.
2. Kuka ja mikä oli innoittajasi ja milloin tiesit lähteväsi musiikkialalle?
3. Missä opiskelit ammattiisi?
4. Mitä taitoja edellytetään tänä päivänä musikolta tai soitonopettajalta?
5. Millaista kilpailu on nykyisin työn saamiseksi, työpaikat ja työnsaanti. mahdollisuudet?
6. Oman työn markkinointi ja kannattavuus ?
7. Työn hyvät puolet?
8. Työn huonot puolet?
9. Onko tämä kutsumusammattisi vai oliko paljon muita vaihtoehtoja?
10. Millaiset ovat työaikasi ja ovatko ne mieleisesi?
11. Oletko ollut tyytyväinen työssäsi ja saanut toteuttaa luovuuttasi?
12. Miten muusikot ovat tulleet toimeen taloudellisesti ja jaksaneet henkisesti?
13. Miten saada töitä ja kuinka markkinoida itseään?
14. Kuinka paljon töitä pitäisi olla, jotta toimeentulo olisi turvattu?

3 HAASTATTELUT

Tässä opinnäytetyössäni käsittelen seitsemän haastattelemani musiikkialalla toimivan naisen tarinoita, jotka sisältävät freelancemuusikkoutta sekä klassisella että kevyellä puolella, soitonopettajana toimimista ja orkesterissa soittamista ja myös alttoviulistina ammattiopintonsa suorittaneen nuoren äidin elämäntulkua ja sitä, mitä työelämä on hänelle tarjonnut musiikkiterapeutiksi erikoistumisen jälkeen. Sitten on vielä aikuisopiskelun jälkeen itsenäisenä yrittäjänä aloittaneen Varpun kokemuksia siitä, millaista elämä on ollut ammatinvaihdon jälkeen.

Haastattelemani henkilöt ovat 24-31-vuotiaita nuoria naisia ja yksi kokeneempi 45-vuotias aikuisopiskelijana musiikkipedagogiksi valmistunut. He elävät joko yksin tai parisuhteessa, ja osa on pienten lasten äitejä.

Ammattikorkeakouluopintojensa jälkeen jokaisella on jo ennestään ollut opiskeluajoilta kokemuksia siitä, mitä musiikkialan ammattilainen voisi tehdä saatuaan opintonsa päätökseen.

Nimesin haastateltavat seuraavasti:

Elisa = A, toimii freelancer-verokortilla ja keikkailee orkestereissa.

Iina = B, kouluttautui musiikkipedagogiopintojensa jälkeen musiikkiterapeutiksi.

Ilona = C, haluaa toimia viulunsoitonopettajana ja tekee sijaisuuksia.

Liisa = D, pitää omia oppilaita, toimii tarvittaessa sijaisena ja keikkailee. Hänellä on freelancer-verokortti.

Mari = E, toimii vakituksena viulunsoitonopettajana musiikkiopistossa.

Piia = F, on opettajan viransijaisena ja keikkailee freelancer-verokortilla..

Varpu = G, vaihtoi alaa aikuisopiskelijana kouluttaen itsensä varhaisiän musiikkipedagogiksi erikoistuen erityislapsiin. Hänellä oma toiminimi, ja hän pitää omaa musiikkikoulua.

3.1 Elisa

Motivaatio, taidot ja koulutus

Elisa aloitti viulunsoiton kuusivuotiaana musiikkiopistossa. Hän halusi soittaa viulua jo kaksivuotiaana, mutta taisi olla vielä aivan liian pieni aloittamaan. Innoittajana musiikkiharrastukselle olivat omat vanhemmat, orkesterileiri, kaiken tyylinen musiikki sekä pop- ja rockartistit, mm. Michael Jackson ja Elvis Presley. Hän kertoi aina tienneensä haluavansa viulistiksi, mutta varsinainen päätös syntyi teini-ikäisenä, kun piti päättää, jatkaako soittamista ja kiinnostaako se niin paljon, että haluaa siitä ammatin. Elisa kertoo: ”Yläasteella hain musiikille vastapainoa tanssiharrastuksesta, mutta musiikissa koin osaavani enemmän. Orkesterileirillä tiesin haluavani muusikoksi, olin silloin 16-vuotias. En ole koskaan ollut kovin tunnollinen läksyjen tekijä ja minulla oli vaikeuksia opiskelussa, mutta kaikki sain aina suoritettua. Soittamisesta sen sijaan tykkäsin koko ajan. Opiskelin monipuolisesti vanhaa ja uutta musiikkia, myös barokkiviulua ja osallistuin paljon kamarimusiikkikursseille. Vaihdoin kerran opettajaa, koska yhteistyö ei enää sujunut.”

Työelämä

”Lähdin mukaan työelämään, kun opiskelin toisella asteella Helsingin konservatoriossa ja ystäviä oli ammattikorkeakoulun puolella. Nämä ystävät pyysivät keikoille mm. pieniin oopperaproduktioihin. Hyvinkään orkesteriin menin keikalle ensimmäistä kertaa samoihin aikoihin eli ennen ammattikorkeakouluopintoja. Opiskelin siis toisen asteen koulutuksessa ja ammattikorkeakoulussa. Opintojeni aikana ja sen jälkeen olen saanut suhteilla töitä. Yhtään koesoittoa tai työhakemusta en ole tehnyt. Onneksi minulla on ollut hyvät suhteet.”

Edellytykset muusikkona

Elisan mielestä monipuolista osaamista ja hyvää henkeä, täsmällisyyttä ja tarkkuutta edellytetään tänä päivänä muusikolta, kuten varmasti aina ennenkin. Kilpailu on kovaa, etenkin opetusviroista ja orkesteripaikoista. Moni hakee freelance-pohjalta töitä mistä milloinkin. Paras tapa saada töitä on tehdä työnsä hyvin ja tulla toimeen ihmisten kanssa. Koulutus ratkaisee myös. Pitäisi opiskella maisteriksi, jotta voisi saada opetusviran. Orkesteripaikoissa soitto ratkaisee, mutta hakijoita on paljon ja taso korkea.

”Tämä on kutsumusammatti. En voinut kuvitellakaan tekeväni mitään muuta. Työajat ovat vaihtelevat. Harjoitukset saattavat olla aamulla tai illalla. Opetussijaisuudet ovat usein iltapainotteisia. Keikat ovat iltaisin, joskus jopa puolenyön aikoihin. Keikoilta kotiin palataan myöhään illalla tai yöllä ja joskus ollaan monta päivää pois kotoa. Työajat ovat mieleisiä, tosin yömyöhäiset kotiintuloajat ovat joskus rankkoja. Soittoajat ovat suurimmaksi osaksi mieleisiä alkuillan konsertteja. Olen ollut erittäin tyytyväinen työhöni ja saanut toteuttaa luovuuttani. Joitakin haasteita on vielä toteuttamatta ja saavuttamatta, mutta niin pitää olla, jotta työ pysyy rakkaana.”

3.2 Iina

Motivaatio sekä koulutus ja taidot

”Pyrin 8-vuotiaana musiikkiluokalle. Päästyäni sinne meillä oli heti syksyn aluksi soitinesittely, jossa ihastuin viuluun. Olin ensimmäisen vuoden yksityisryhmätunneilla koulun puolesta, jonka jälkeen pyrin Vantaan musiikkiopistoon. Eli soittaminen alkoi 9-vuotiaana ja kymmenen vanhana siirryin opistoon yksityistunneille. Musiikkilukiossa ollessani soittaminen alkoi kiinnostaa vielä enemmän. 15-vuotiaasta lähtien soitin alttoviulua sivutoimisesti, ja pääsy nuoriso-orkesteri Vivoon alttoviulistiksi innosti suuntautumaan musiikkiin vielä enemmän. Alttoviuluopettajani, joka soitti Tapiola Sinfonietassa, oli innoittajani. Olin tutustunut häneen ensin kesäleirillä Vivon

sektioharjoituksissa. Tykästyin hänen tapaansa opettaa, ja siirryinkin musiikkiopiston todistuksen saatuaani hänelle yksityisoppilaaksi. Vivossa mukana olo ja samanhenkisten nuorten tapaaminen vauhditti ajatusta soitonopiskelusta, mikä ei kuitenkaan ollut ainut opiskeluvaihtoehto. Olin jo lukioaikana kiinnostunut musiikkiterapiasta ja pohdin pitkään, mitä kautta minun kannattaisi suunnata kyseiselle alalle. Taustalle kun vaadittiin 25 vuoden ikä ja sosiaali-, opetus- tai musiikkialan pohjakoulutus. Ajattelin, että musiikkiala olisi paras vaihtoehto. Muita voisin opiskella myöhemminkin.”

Ammattiopinnot

”Aloitin opintoni ammattikorkeakoulussa vuoden 1999 syksyllä ja valmistuin musiikkipedagogiksi keväällä 2005, eli opintoaika pitkittyi jonkin verran suunnitellusta. Mielestäni meillä oli hyvä opiskeluporukka, jonka kanssa oli mukavaa harjoitella orkesterissa ja tehdä kamarimusiikkia.

Musiikkiterapiaopintoni aloitin syksyllä 2005. Opinnot olivat aikuisopintoja, joten kaksi lähipäivää viikossa ja omalla ajalla tehty harjoittelu mahdollistivat samanaikaisen työskentelyn aiemman koulutuksen kautta saamissani työpaikoissa kahdessa eri musiikkiopistossa ja teatterissa.”

”Soitonopettajana sain toimia jo opiskeluaikanani, mutta musiikkiterapeutin töihin pystyy lähtemään virallisesti vasta kun on valmistunut. Sain sijaisuuden heti valmistuttuani ja sen jälkeen olen tehnyt pelkästään musiikkiterapeutin töitä.”

Työelämä ja vaatimukset siihen

”Itselläni on käynyt uskomaton tuuri töiden suhteen. Pääsin toisena opiskeluvuonna avustajaksi teatterin musikaaliin. Orkesterityöt ovat jatkuneet, kun kerran sain jalan teatterin oven väliin. Opintojen aikana saadut sijaisuudet ovat tulleet oman aktiivisuuteni kautta. Olen soittanut opistojen rehtoreille. Ensimmäisen opettajan sijaisuuden sain musiikkiopistosta vuonna 2003, jossa opetin vuoteen 2006 asti. Opettajan tulee olla hyvin monipuolinen. Tuntuu, että pelkän klassisen musiikin tuntemus ja ohjelmiston käyttäminen ei enää riitä, vaan opettajan tulee osata hyödyntää myös muiden musiikkilajien ohjelmistoa ja tehdä

niistä oppilaan tason mukaan sovituksia. Oman instrumentin lisäksi usein vaaditaan orkesterinjohdon taitoja. Vakituiseen paikkaan saadakseen on kilpailu todella kovaa. Paikkoja on vähän auki, ja hakijoita yhtä paikkaa kohden on useita kymmeniä.”

”Valmistuin musiikkiterapeutiksi huonoon aikaan, sillä suurin työnantaja Kela oli juuri kilpailuttanut terapeutit ja tehnyt sopimukset neljäksi vuodeksi eteenpäin. Onneksi huomasin sijaisuuden, jota sitten hain ja jonka sain. Tämä tarkoitti kuitenkin toiselle paikkakunnalle muuttamista. Musiikkiterapiatöiden saaminen on melko kovan kilpailun takana. Yleisesti terapeutit ovat yksityisiä ammatinharjoittajia, ja asiakkaat tulevat sairaanhoitopiirien ja Kelan kautta. Nämä kilpailuttavat terapeutit säännöllisesti ja tekevät sopimukset määrävuosiksi. Lisäksi on olemassa muutamia kymmeniä virkoja ja toimia.”

Tyytyväisyys

”Molemmat ammatit ovat olleet ns kutsumusammatteja. Viihdyn molemmissa todella hyvin, mutta täydellisintä olisi, jos pystyisin yhdistämään ne ja työskentelemään rinnakkain niin opettajana, terapeutina kuin muusikkonakin. Tällä hetkellä kello 8 - 16 työaika terapiatyössä aiheuttaa sen, ettei orkesterissa soittaminen onnistu, eikä kahdeksan tunnin työpäivän jälkeen jaksa enää ottaa vastaan oppilaita. Perhekin tarvitsee aikaani. Opettajana ja muusikkona toimiessani viihdyin hyvin iltapäivä- ja iltavoittoisessa työajassa, mutta nyt kun itsellenikin on lapsi, olen erittäin tyytyväinen säännölliseen päivätyöaikaan.”

Luovuus

”Opettajana ollessani sain toteuttaa luovuutta ehkä hieman enemmän kuin nykyisessä työssäni, johon kuuluu hyvin paljon byrokratiaa. Tietenkin asiakastapaamisissa luovuutta pääsee käyttämään, mutta ei niin laajasti kuin opettamisessa. Onneksi musiikkiterapiatyön ohessa voin kuitenkin edelleen soittaa ja sitä kautta ruokkia oman luovuuden tarvettani erilaisten produktioiden kautta.”

Markkinointi ja kannattavuus

”Jos töitä on, tulee muusikkona Muusikkojen liiton määräämin palkkioin ihan hyvin toimeen, mutta työn epäsäännöllisyys tekee siitä haasteen. Esimerkiksi teatterityöt ovat kiinni kunkin teoksen orkesterin kokoonpanosta, ja voi mennä useitakin vuosia, ettei teatterissa tarvita jousisoittimia ollenkaan. Henkisesti työ on ollut palkitsevaa, ja työkaverit ja -yhteisöt ovat antaneet myös paljon. Itse pitää olla hyvin aktiivinen ja markkinoida itseään. Nimensä tunnetuksi tekeminen työnantajille ja aktiivinen yhteydenpito on todella tärkeää. On vaikea sanoa, kuinka paljon töitä pitäisi määrällisesti olla, mutta nykyisten kuukausimenojen mukaan olisi hyvä jäädä käteen kuukausittain vähintään 1900 e, jotta elämässä voisi tehdä muutakin kuin vain töitä.”

3.3 Ilona

Motivaatio sekä koulutus ja taidot

”7-vuotiaana aloin käydä pianotunneilla lähellä asuvan pianonsoitonopettajan luona. Kaikki kolme isoasiskoani soittivat pianoa, joten otin heistä mallia ja halusin myös itse soittaa. 10-vuotiaana pyrin musiikkiopistoon soittamaan viulua, ja siitä se alkoi. Soittimen valinnan syy on yhä mysteeri. Ehkä haluttiin vähän vaihtelua, kun perheessämme oli ennestään niin monta pianonsoittajaa. Murrosiässä minulla oli vahva ajatus siitä, että lopetan viulunsoiton heti kun olen tehnyt 3/3 kurssitutkinnon ja saanut musiikkiopiston perusasteen päättötodistuksen. Yläasteen aikana minulle tuli opettajanvaihdos, jonka uskon olevan suurin syy innostuksen heräämiseen uudelleen. Kun soitin uuden opettajani kanssa, innostus kasvoi niin suureksi, että tiesin musiikista tulevan myös ammattini. Opiskelut sujuivat vaihtelevasti. Ammattikorkeakouluopintoja aloittaessani tämän alan paineet löivät vasten kasvoja. Ajoittain koulu oli erittäin rankkaa ja minulle ihan liikaa, jopa sisintä rikkovaa. Välillä oli onneksi myös antoisia hetkiä. Koulun päätyttyä asioita osaa onneksi jo katsoa eri tavalla. Siitä selvinneenä olen entistä vahvempi ja paljon, paljon viisaampi.”

Työelämä

”Kun opiskelin kolmatta vuotta, niin sain ensimmäiset oppilaani koulun ulkopuolelta. Siitä lähtien minulla on ollut omia oppilaita. Työn saanti riippuu paljon myös itsestä: mitä haluaa, mitä vaatii ja mihin suostuu. Itse olen yllätynyt siitä, että minulla on ollut niinkin hyvin töitä kuin nyt on. Viran saamisesta on turha unelmoida heti valmistuttuaan, mutta keikkatyötä ja sijaisuuksia on ollut yllättävän hyvin. Sitä ei voi kieltää, etteikö kilpailua olisi. Töitä ei kyllä ole liikaa tarjolla. Yläasteen jälkeen itselläni ei ollut mielessä muita vaihtoehtoja kuin viulunsoitonopettajan ammatti.”

”Mielestäni soitonopettajan työ vaatii ihmiseltä paljon. Sosiaalisuus on tärkeää, että tulee toimeen oppilaiden kanssa. Kärsivällisyyden ja sinnikkyuden tarpeellisuutta ei voi liikaa korostaa. Itselleni on hyvin hyvin tärkeää tekniikan opettaminen kunnolla. Se tekee minut hyvin surulliseksi, kun näkee oppilaita, joilla olisi potentiaalia vaikka mihin, mutta puutteellisen tekniikan takia soittotaito on mitä on. Puurtaminen vaatii opettajalta paljon, mutta se on hyvin palkitsevaa. Ja täytyy ajatella oppilaan lähtökohdasta! Suurempaa palvelusta lapselle ei voi olla kuin se, että on alusta asti jämäkkä, tarkka ja vaativa!”

”Työajat painottuvat iltaan. Siinä on sekä hyvät että huonot puolet. Olen hyvin aamu-uninen ja itseltäni ei luonnistuisi töihin meneminen esim. klo 7 joka aamu. Mutta välillä myös harmittaa olla iltapäivällä töissä, kun olisi kaikkea muutakin kivaa tekemistä.”

Tyytyväisyys

”Kyllä olen ollut tyytyväinen. Valmistuttuani olo on ollut vapaampi ja tuntuu, että nyt pystyn paremmin toteuttamaan itseäni työssä. Sitä uskalletaan olla luovempi ja kokeilla erilaisia asioita. Ja mikä parasta, koskaan ei ole täysin valmis. Aina voi kehittyä ja tulla vielä paremmaksi.”

3.4 Liisa

Motivaatio, koulutus ja taidot

”Aloitin soitto-opintoni 5-vuotiaana ja jo lapsena tiesin haluavani musiikkialalle. Epäilin sitä toisaalta hetken aikuisuuden kynnyksellä, mutta huomasin haluavani musiikkialalle. Minua ovat innoittaneet opettajani, konsertit, kuulemani äänitteet ja harjoitukset hienojen muusikoiden kanssa. Ammattikorkeakouluopiskelut sujuivat aluksi erittäin hyvin. Eräässä vaiheessa yksi soittotekninen asia tuli ongelmaksi, mikä vei motivaatiota ja näin ollen hidasti opiskelua. Aikaa ei ollut riittävästi.”

Työelämä

”Lähdin työelämään pikkuhiljaa sijaisuuksien ja soittokeikkojen kautta opiskeluaikoinani. Työnsaanti ei ole helppoa. Tekijöitä on monia, kuten itseluottamus, pienet suht suljetut musiikkipiirit ja asuinpaikka. Työ musiikkialalla vaatii monenlaisia taitoja, kuten hyvää soittotaitoa, vuorovaikutustaitoja ja itsensä markkinointia. Muusikon töitä saadakseen täytyy lisäksi olla hyvä esiintymään, itsevarma ja onnekas. Soitonopettajalta odotetaan joustavuutta, itsevarmuutta ja metodien tuntemusta sekä ryhmäohjauksen ja orkesterijohtamisen hallintaa. Kilpailu on kovaa. Tämä on kutsumusammatti. Vaikka yrittäisin muuta, palaisin takaisin. Työajat ovat ok, vaihtelevat. Olen suhteellisen tyytyväinen. Aina pitää päästä eteenpäin.”

3.5 Mari

Motivaatio, taidot ja koulutus

”Aloitin viulunsoiton musiikkiopistossa ollessani 6-vuotias. Lukion lopulla tiesin, että siitä tulisi ammattini. Kannustajani soittamiseen oli oma soitonopettajani ja orkka eli orkesteri, jonka konserteissa kävin. Vähän mutkien kautta opiskeluni ammattiin kävi, sillä ensin olin vuoden musiikinohjaajan linjalla. Sitten pidin

välivuoden, jolloin kävin musiikkiopistossa viulutunneilla ja harjoittelin paljon. Sen jälkeen pyrin ammattikorkeakoulun musiikkipedagogilinjalta ja valmistuin viidessä vuodessa.”

Työelämä

”Jos satunnaisia sijaisuuksia ei lasketa, niin 4. opiskeluvuoden keväällä menin orkesteriin sijaiseksi. Opiskelin Stadiassa musiikkipedagogilinjalta, josta kävin Göteborgissa musiikkikorkeakoulussa vaihto-opiskelijana. Tuuria on ollut mukana, koska olen ollut kokopäivätoisissa lähes koko ajan valmistumiseni jälkeen. Vakituisen paikan saanti ei silti ole helppoa. Opettajana, orkesterimuusikkona tai freelancerina olo vaatii hyvää soittotaitoa ja monipuolista musiikintuntemusta, sosiaalisia kykyjä, mukautumiskykyä ja joustavuutta. Kilpailu on kovaa ja vakituisen työpaikan saaminen on vaikeaa. Freelancerina voi olla vaikea saada korvausta työstään, ja työt voivat olla kausiluontoisia, jolloin taloudellinen epävarmuus vaivaa.”

Tyytyväisyys

”Mitään todellista vaihtoehtoa ei ollut ammatinvalinnassani. Riippuu työtilanteesta ja työtehtävästä, millä tasolla soittotaidon täytyy olla ja paljon myös omasta kunnianhimosta, millainen harjoittelumäärä on riittävä. Työnteko on toki antoisampaa silloin, kun ehtii harjoitella kunnolla.”

”Työajat ovat usein epäsäännöllisiä, varsinkin freelancerina sattuu paljon päällekkäisyyksiäkin. Riippuu persoonasta, kokeeko esimerkiksi ilta- ja viikonlopputyöt hankalina. Perhetilannekin vaikuttaa tietysti asiaan. Itse en kadehdi kello 8 - 16 työaikaa, vaikka muusikon työajoissa on joskus huonot puolensa. Hankalinta on mielestäni se, jos työajat saa tietoonsa kovin myöhään. Silloin muun elämän yhteensovittaminen voi olla hankalaa.”

”Vaihtelevasti koen työnteon. Välillä työ on todella antoisaa ja innostavaa, toisinaan taas puuduttavaa tai stressaavaa. Toki on paljon itsestä kiinni, kuinka

jaksaa motivoitua. Luovuutta voi mielestäni käyttää työssä kuin työssä, enemmän on kyse asenteesta.”

3.6 Piia

Motivaatio, taidot sekä koulutus

”En juurikaan muista, miksi aloitin soittamisen. Muistan vain, että halusin ja se oli luonnollinen osa tätä kaikkea olemista. Tavallaan enemmän relevantti kysymys ehkä silloin olisi ollut, miksi en olisi aloittanut. Kotona laulettiin ja soitettiin aina. Taisin mennä siskon perässä viulutunneille.”

”En muista harkinneeni missään vaiheessa muuta kuin taidealaa. Joskus alasteella sanoin, että minusta tulee viulisti-laulaja-tanssija-näyttelijä; niinpä niin. En ehkä hyvin pienenä ajatellut, että muita ammatteja oikeastaan olisi olemassakaan, paitsi leikeissä. Tosissaan taisin päättää sen 13-vuotiaana Oriveden musiikkileirillä.

Vanhemmat ja sisarukset, jotka soittivat myöskin, olivat innostajiani ja kaikki soittajat ympärillä. Michael Jackson oli kova innoittajani pienenä (ja kaipa vieläkin). Konserttien kuuntelu pienestä myös pisti haluamaan samaa. Myös opettajat, tai ainakin jotkut heistä.”

”Opiskelut menivät vaihtelevasti. En ollut pienenä kovinkaan motivoitunut harjoitteluun, mutta kuitenkin halusin aina jatkaa. Edistymisestä sain kuitenkin lisää virtaa, ja niin päädyin sitten toiselle asteelle ja iltalukioon. Sieltä sitten oli luontevaa jatkaa Stadiaan opiskelemaan viulumaikaksi.”

Työelämä, vaatimukset

”Työelämään lähdin opiskeluaikana. Vähitellen keikkoja alkoi tulla ja joitakin opetushommiakin. Varmaan parikymppisenä aloin jo jotenkin tienata musahommilla.

Eihän se helppoa ole. Koko ajan pitää olla skarppina, mukava ja osaava. Täytyy pitää suhteita yllä ja olla jonkun verran näkyvillä. Ja siltikään mikään ei ole varmaa. Täytyy pystyä elämään epävarmuuden kanssa tulevien töiden osalta. Täytyy osata, se on ykkönen. Toiseksi täytyy olla sosiaalinen ja helposti lähestyttävä. Täytyy hienovaraisesti osata markkinoida itseään. Täytyy olla ERITTÄIN joustava. Aikataulut, paikat, ihmiset ja tilanteet muuttuvat, ja niihin pitää pystyä sopeutumaan. Opettajalta vaaditaan aikamoista sitoutumista oppilaitoksen toimintaan ja oppilaiden edistymiseen. Välillä tuntuu opetushommissa, että pitää venyä ja venyä venymisen jälkeenkin. Pätkätöitä kun tekee, ei voi kauheasti relata.

Kilpailu on jäätävää ja kova. Jos pääsee oikeisiin piireihin voi tienata hyvinkin näissä hommissa, mutta kaikki se on erittäin epävarmaa. Supisemisesta ja selän takana toimimista tapahtuu paljon. Toisaalta taas suurta lojaaliteettia ja mahtavaa yhteishenkeä on myös paljon. Parasta on tehdä töitä, kun on rento ja luottavainen olo työkumppaneihin ja työympäristönsä suhteen.”

Tyytyväisyys

”On tämä kutsumusammatti, en tiedä mitä muutakaan tekisin, niin mahtavaa tämä on kun asiat toimivat! Työajat opettaessa ovat suht ok. Tavallaan ne ovat hankalat perhe-elämää ajatellen. Koska työt alkavat keskellä päivää ja kestävät 19 - 20 asti. Siihen menee käytännöllisesti koko päivä ja ainakin suuri osa lasten hereilläoloajasta. Se on välillä haastavaa. Toisaalta opettaessa lomat ovat pitkät. Keikkahommissa työajat ovat aina erilaiset. Päivä voi alkaa klo 5 bussin lähtiessä ja loppua seuraavana aamuna klo 10 bussin saapuessa takaisin, jolloin työpäivän pituudeksi tulee noin 29 h. Mutta en valita. Itseasiassa nautin epäsäännöllisistä työajoista ja elämän vaihtelusta!”

”Rakastan työtäni. Soittaminen ja esiintyminen hyvissä progiksissa on mieleetöntä. Tietenkään aina ei ole ihanaa, vaan välillä on aivan kauheeta, mutta niin se elämä menee, en vaihtaisi. Opettaminen on mahtavaa ja hirveää, tasapaino.”

3.7 Varpu

Motivaatio, taidot sekä koulutus

”Aloitin soitto-opintoni noin 6 - 7 - vuotiaana musiikkiopistossa. Olin saanut mummultani puisen pienen 2-oktaavisen leikkiflyygelin ja enoni joka oli director musicus opetti viulun- ja pianonsoittoa, lauloi ja johti mieskuoroa ym. Kuullessaan soittoani, miten korvakuulolta soitin tuttuja kappaleita, hän suositti äidilleni, että aloittaisin pianonsoiton opinnot.”

”Alun pitäen äitini vei minut pianotunneille, ja musiikki on aina kuulunut elämäni musiikkiopistoajoilta ja lasten parissa päivähoitossa opettajana toimiessani.

Aikuisiällä itse kiinnostuin laulamista ja aloitin myös lauluopinnot musiikkiopistossa. Intensiivisten lauluopintojen, monien hyvien lauluopettajien sekä kurssien Roomassa ym. innoittamana laulu ja laulaminen on ollut suurin innoittajani. Soile Isokoski yhtenä idolina.”

”Vasta aikuisiässä, noin 40-vuotiaana, oltuani jo 14 vuotta lastentarhanopettajana hain ammattikorkeakouluun. Tuolloin tiesin haluavani päätoimiseksi musiikinopettajaksi. Siihen mennessä olin omassa päiväkotiryhmässäni toteuttanut hyvin musiikkipainotteista toimintaa, mm. musiikin perusopetusta alle kouluikäisille, ja kollegani kanssa pidin muskaria yksityisesti sivutoimisesti.”

”Opiskelut sujuivat vauhdilla ja omasta mielestäni hyvin. Kulkeminen opiskelupaikkakunnalle 3 tunnin matkoineen suuntaansa 3 kertaa viikossa oli raskasta, muuten ok. Sain korvaavuuksia aikaisemmista opiskeluistani aikuisopiskelijana ja tein vajaan kolmessa vuodessa varhaisiän musiikkipedagogin tutkinnon.”

Työelämä, vaatimukset

”Lähdin työelämään jo nuorena, taisin olla 12-15 - vuotias.

Lastentarhanopettajaksi valmistuin vuonna 1989, ja olin siitä lähtien työelämässä vakituisesti. Erityislastentarhanopettajaksi valmistuin Turun yliopistosta vuonna

2005. Musiikkialalle työllistin itseni yrittäjänä heti valmistumiseni jälkeen vuonna 2008. Kahteen eri musiikkiopistoon pyydettiin töihin, mutta valitsin yrittäjyyden, koska se oli ollut tavoitteeni ja sen takia hakeuduin opiskelemaankin musiikin tutkintoa.”

”Soitonopettajalta vaaditaan mielestäni vahvoja vuorovaikutustaitoja. Opiskelijan vahvuuksien ja heikkouksien ja tavan oppia huomaamista ja huomioimista. Opettajan tulee osata herkästi kuunnella mikä oppilasta motivoi ja mitä kautta opetus on oppilaalle mielekkäintä ja palkitsevinta. Eli opettajan herkkyys huomata jokaisen oppilaan omat erityispiirteet, jotka auttavat oppilasta oppimaan.”

”Oman instrumentin hallinta on perusedellytys. Laaja-alainen näkemys musiikkiin ja lapsen kehitykseen ja niissä vaikuttavien asioiden huomioiminen opetuksessa on kokonaisvaltaisesti tärkeää. Musiikin ilo pitäisi pystyä herättämään ja pitämään sitä yllä. Tarkka musiikin toistaminen ei ole oleellisinta. Luovuuden ja omien musiikillisten vahvuuksien löytäminen on tärkeää. Yrittäjänä töitä on riittänyt sopivasti, enkä ole kokenut erityistä kilpailua.”

Tyytyväisyys

”Selkeää kutsumusammattia minulla ei ole nuorempana ollut. Tällä hetkellä itse yrittäjyys on minulle mielestäni kutsumusammatti, mitä tahansa siihen sisältyen teenkin. Laulamien on aina ollut myös tärkeää itselleni.

Opetusta kahtena päivänä viikossa, iltapäivät noin kello 20 asti. 56 päivää opetusta vuodessa. Kahden päivän verran suunnittelua, harjoittelua ja yrittäjyyteen liittyviä asioita viikossa. Pitkät kesälomat 3,5 kuukautta ja muut lomat. Ajat ovat mitä parhaimmat itselleni. Suunnittelut ym. voi itse päättää, koska tekee”

”Olen ollut erittäin tyytyväinen työssäni ja täysin vapaasti saanut toteuttaa luovuutta. Työ elättää taloudellisesti, rikastumaan ei toistaiseksi pääse, sillä opintovelkoja riittää vielä. Työtä jaksaa erittäin hyvin henkisesti.”

Markkinointi

”Yrittäjänä olen markkinoinut lähinnä lehti-ilmoituksilla syksyllä ja keväällä. Oma koulutus, nimi ja opetuspaikkatiedot ilmoituksissa. Nykyisin ”puskaradion” kautta eli oppilaitten vanhemmat mainostavat tutuilleen, ja muita sisaruksia tai perheenjäseniä tulee. Alkuvuosina oli myös koulujen, kirjastojen ym ilmoitustauluilla ilmoituksia. Mainosbudjettini on nykyisin noin 20 euroa vuodessa eli ei paljoakaan.”

4 HAASTATTELUN TULOKSIA

4.1 Työllistymisen edellytyksiä

Edellytyksenä ammattilaisuuteen musiikkipedagogina on soittoharrastuksen aloittaminen nuorena ja intohimo soittamiseen. Olisi myös hyvä, että lähipiirissä olisi innoittajia, kuten esimerkiksi oma perhe tai opettajat.

Ammatillinen pätevyys on tärkeintä: hyvä soittotaito ja hyvät pedagogiset taidot. Niiden lisäksi työkokemus ja elämänkoulu; niissä on freelancemuusikkouteen tai yrittäjyyteen tarvittavia aineksia, joilla voi toimia myös opettajana ja esiintyjänä. Pitää olla näkemystä ja tietää mitä haluaa. Kokonaisuus täytyy olla mielessä ennen alalle ryhtymistä.

Jokaisella haastattelemani henkilöllä oli suuri kiinnostus musiikkialaa kohtaan. Jotkut puhuivat jopa kutsumuksesta.

Kaikki haastattelemani henkilöt olivat sitä mieltä, että myös rohkeus ja sosiaaliset taidot ovat tärkeitä ominaisuuksia freelancemuusikolle. Ihmissuhdetaitoja vaaditaan myös aika lailla.

Järjestelmällisyys ja organisointikyky ovat tärkeitä, että osaa esimerkiksi jakaa tehtäviä, eikä vain itse tee väsyksiin asti kaikkea.

4.2 Oman työn hyvät puolet

Kaikista haastatelluista sai positiivisen kuvan heidän valinnastaan ryhtyä itsenäiseksi oman tiensä kulkijaksi. Tuntui, että hyviä puolia oli enemmän kuin huonoja. Kaikki haastateltavat olivat yhtä mieltä siitä, että työ on ollut henkisesti tyydyttävää, ja jokainen oli myös saanut toteuttaa omaa luovuuttaan ja omia ideoitaan. He olivat kokeneet myös erilaisia positiivisia asioita.

Haastateltavat kokivat positiivisena vapauden valita ja jopa luoda oma työpaikkansa.

”Tulevaisuuden työyhteisössä perinteiset hierarkiat ja perityt urapolut katoavat. Työ luodaan entistä enemmän itse. Tässä onnistuminen taas edellyttää sekä omien osaamisalueiden tunnistamista ja vahvistamista sekä uskallusta muokata tai muuttaa omaa työympäristöä. Voidaan jopa sanoa, että tulevaisuuden työyhteisöt ovat organisaation jäsenten itsensä toteuttamia eikä päinvastoin. Eri alojen huippuosaajat toimivat jo nyt siten, että organisaatiot palvelevat ihmisiä. He hakeutuvat puoleensavetäviin organisaatioihin. Työyhteisöt kilpailevat parhaista asiantuntijoista puoleensavetävyydellään.” (Santalainen & Huttunen, 1993, 185.)

Kun suuret organisaatiot hajoavat, niin samaa tehtävää voi suorittaa pienissä yksiköissä. Toiminta saattaa sujua paremmin, kun saa työskennellä itsenäisenä yrittäjänä. Organisaatio voi olla esim. musiikkiopisto, joista nykyisin voi olla suorastaan mahdotonta saada virkaa tai tointa. Itsenäisesti voi ottaa vastaan keikkoja tai opetustöitä omien aikataulujen mukaan tai jopa ryhtyä itsenäisesti pitämään omaa musiikkikoulua. Jossain tapauksissa muusikko voi kokea sen paljon vapaampana kuin olla vakituisemmassa työsuhteessa toisen alaisena esim. musiikkiopistossa.

Tulokset osoittavat: suuremmasta pienempään, monimutkaisesta yksinkertaisempaan.

4.3 Työn huonoja puolia

Freelacereilla on paljon ilta- ja yötöitä matkoineen. Ne koetaan hyvin yksilöllisesti: jollekin työajat merkitsevät vaihtelua ja toisille taas se on epämukavaa.

Kaikki haastattelemani henkilöt kertoivat, että työ pääsääntöisesti jaksottuu iltapäiviin ja iltoihin. Soittokeikat viikonloppuisin saattavat aiheuttaa joillekin ongelmia. Mutta ei kai sitä ryhdy tällaisiin työaikoihin ja yleensä koko ammattiin, jollei ota vastaan sitä mitä on tarjolla, sillä markkinat eivät ole järin valtavat. Ja jos kieltäytyy, pesti menee jollekin toiselle. Näin ollen voit jopa pudota kelkasta, eikä sinulle sen koommin töitä, keikkoja tai sijaisuuksia enää tarjotakaan.

Haastateltujen tämän hetkinen toiminta on niin pientä, ettei valtavia summia ansaita. Se saattaa johtua myös heidän omista valinnoistaan. Nuoret äidit haluaisivat olla vähän töissä, että pystyisivät olemaan lastensa kanssa.

Lähes kaikki kertovat, että pitää tulla kaikenlaisten ihmisten kanssa toimeen. Onko se sitten huono puoli vai ei, on sekin yksilöllistä. Toinen on sosiaalisempi ja avoimempi kuin toinen. Omat kokemukset ja hyvät ihmissuhdetaidot ovat avainasemassa tässä työssä, ja tietysti omat voimavarat, eli jaksako vai eikö. Oman terveyden ja kunnon ylläpitäminen ovat luonnollisesti tärkeitä. Sairastuminen tuo vaikeuksia. Epävarmuus soittokeikoista ja sijaisuuksista luo stressiä. Pitää olla varuillaan koko ajan.

Työ tuntuu joskus raskaalta. Jokaisessa työssä on omat vaikeutensa ja ilonsa. Sen miettiminen, miten asiat järjestellään, onko töitä vai ei, luo elämästä epävarman. Elanto on joka tapauksessa ansaittava. Välillä epävarmuus väsyttää ja ahdistaa paljonkin.

4.4 Käytännön asioita, asiakkaiden hankinta, hinnat, työmäärä

Monenlaiset käytännön tehtävät liittyvät freelancerin tai yrittäjän toimenkuvaan. Mainostus, asiakkaiden hankinta ja paperityöt tulevat tehtäväksi opettamisen, harjoitusten ja konserttien lisäksi.

Haastatteluissa käy ilmi kuinka puskaradio sekä hyvät suhteet ihmisten välillä lisäävät töiden määrää, joka on hyvä asia. Haastateltavien mukaan puskaradio on toiminut hyvin sekä oppilaiden hankinnassa että keikkatarjonnassa.

Mainostuksessa he olivat käyttäneet kanavana mm. neuvoloita, kauppoja, kirjastoja ja päiväkoteja. Kaikenikäisiä oppilaita saa opettaa, ja se on mukavaa. Markkinointia tarvitaan paljon, ja siksi rohkeutta, intoa ja halua pitää luonteessa olla, että menestyisi.

Tulevaisuudessa lasten vanhemmat ovat yhä enemmän itse kiinnostuneita kaivamaan pölyn kätköistä viulunsa, sellonsa, kitaransa ja kaikki mahdolliset soittimensa. Monta kertaa omien lastensa innoittamina isät ja äidit rohkaisevat

mielensä usean vuoden jälkeen ja haluavat myös ottaa soittotunteja ja palauttaa mieleensä entisen rakkaan harrastuksensa. Näin asiakaskunta laajenee luontevasti.

Hinnoittelu on tärkeää; korkeat hinnat karkottavat helposti asiakkaita, mutta toisaalta pitää myös turvata toimeentulo. Oman työn tuotteistaminen on oleellista. Asiakkaan täytyy tietää, mitä työn tarjoaminen maksaa ja mitä rahalla saa.

Hinnoittelun ja tuotteistamisen avuksi kannattaa tutkia kollegojen verkkosivustoja. Pitää osata mainostaa omaa työtään, ja siihenkin omat kotisivut on oiva väline. Usein mainokseksi riittää paikallislehdessä oleva edullinen rivi-ilmoitus, ja asiakas voi lukea verkkosivulta tarkat tiedot.

Työmäärä on jokaisesta itsestään kiinni: se, kuinka paljon saa ja ottaa vastaan töitä, ja miten pystyy suoriutumaan niistä. Tärkeintä on kuitenkin olla innostunut, rohkea, ahkera ja ennakkoluuloton. Kaikki haastateltavat uskovat, että tulee toimeen, kun on positiivinen elämänasenne.

4.5 Miksi freelanceriksi ja miten toimitaan?

Kolme asiaa vaikutti haastateltujen freelanceriksi ryhtymiseen. Ei ollut löytynyt vakituista työpaikkaa ja elanto on tienattava. Toinen oli kutsumus tähän ammattiin: halu tarjota tasokasta ja laadukasta musiikinopetusta ja saada itse soittaa. Kolmas syy oli halu tehdä työtä ihmisten parissa.

Kaikilla haastateltavat haluavat soitattaa oppilaillaan sellaista musiikkia, mistä lapset ja nuoret pitävät. Tämä motivoi lapsia ja nuoria jatkamaan soittoharjoituksia. Opettajat haluavat opettaa myös aikuisia ja vanhempaakin väkeä. Mielenkiintoista on, miten kunkin kanssa edetään, kun oppilaita on kaikista ikäryhmistä ja tavoitteet ovat erilaiset. Yksityistunnit antavat enemmän vapauksia ohjelmiston suhteen kuin musiikkiopistojen perinteisen kurssitutkintojärjestelmän mukaan soittaminen.

Soitonopetuksen tavoitteena on saada kaiken ikäiset oppilaat viihtymään ja oppimaan. Oppilaat voivat valita toiveidensa mukaan erilaisia tunteja: klassista, kevyttä, kevyttä klassista, yksilö-, pari- tai ryhmätunteja, orkesterisoittoa ja

kamarimusiikkia eri kokoonpanoissa. Opetusta olisi eri ikäisille, myös vanhemmalle väelle.

Pitkäkestoinen opettaja-oppilassuhde antaa oppilaille ja heidän vanhemmilleen turvallisuuden ja jatkuvuuden tunnetta. Joustavuus, välittäminen, huolehtiminen sekä sitä myöten tuleva luottamus ja kunnioitus ovat perusta hyvälle opettaja-oppilassuhteelle. Sillon syntyy tuloksia. Pelko, jännitys ja epävarmuus eivät luo hyvää suhdetta kenenkään kanssa, olkoonkin kysymyksessä sitten opettaja-oppilassuhde tai työyhteisö. Haastatellut toivovat soittamisen olevan kaikille mukavaa, antoisaa ja iloinen juttu niin, että tunneille olisi kiva tulla ja sieltä lähtiessä jokainen puhkuisi intoa, tarmoa ja halua harjoitella kotona omin päin, ettei kotona vanhempien tarvitse pakottaa soittamaan. Haastateltaville näytti olevan tärkeätä se, että työn pystyy järjestämään yksilöllisesti, suunnittelemaan ja toteuttamaan itsenäisesti ja oman persoonansa mukaisesti. Tärkeää oli vastineeksi palkalle tarjota laadukasta opetusta ja soittamista.

Freelancemuusikon suurin haaste on se, kuinka saisi säännöllisesti töitä ansaitakseen elantonsa. Kahdella haastateltavalla on työssäkäyvä puoliso ja kaksi pientä lasta. Näin ollen taloudellinen tilanne ei ollut yksin heidän hartioillaan. Toimeentulo olisi ilman puolisoa hyvin epävarmaa. Kun on pieniä lapsia, keikoille ei pääse, jos lapset sairastuvat eikä saa lastenhoitoapua. Kolmas äiti on saanut säännöllisen päivätyön. Eräs haastatelluista vuorostaan mietiskelee ja suunnittelee rauhassa asioita. Jos hän päätyy oman yrityksen perustamiseen, hän toivoo löytävänsä hyvän ratkaisun rahoitukseen. Vertailussa haastattelemani henkilöt kokivat monissa asioissa samankaltaisuutta työtehtävien erilaisuudesta riippumatta. Työ on kiinni tekijästään, riippumatta iästä ja vuosista musiikkialan ammattilaisena. Tarmoa, rohkeutta, mielikuvitusta, jaksamista, ihmissuhdetaitoja, pitkämielisyyttä ja osaamista tarvitaan.

5 USKALTAISINKO RYHTYÄ YRITTÄJÄKSI?

Työtilanne näin lama-Suomessa on sellainen, että mahdollisesti uusia vakituisia työpaikkoja ei ole eikä tule ja vanhatkin lopetetaan. On pyrittävä löytämään uusia mahdollisuuksia ja toimintamuotoja, jotta voisi uudessa tilanteessa hyödyntää pitkäaikaisen työkokemuksen.

Tämä tutkimus antoi virikkeitä siihen, kuinka voisi lähteä kokeilemaan freelancemuusikkoutta tai yrittäjyyttä. Freelancemuusikkous, ammatinharjoittaminen toiminimellä tai osuuskunnan jäsenenä ja yrittäjänä toimiminen vaativat kaikki yrittäjämäistä asennetta ja toimintatapoja, vaikka kaikissa tapauksissa verotus, sosiaaliturva- ja eläkevakuutusmaksut hoidetaankin eri tavalla. Työttömyysturvassa on myös suuria eroja.

Toisen palkkalistoilla oleminen on aina turvallista ja helppoa. Pienyrittäjäksi voi ryhtyä turvallisesti osuuskuntatoiminnan kautta. Jos löytää seitsemän henkilön ryhmän perustamaan osuuskunnan, niin työttömyysturva säilyy palkansaajien kanssa samanlaisena. Tällöin yhden henkilön pääoman osuus saa olla enintään 15 prosenttia.

Musiikkikoulu olisi suhteellisen helppo perustaa osuuskuntaperiaatteella. Yhteen voisi liittyä useampi samassa tilanteessa oleva muusikko, jolloin saataisiin työyhteisö, voitaisiin mainostaa yhteisesti, säästää tilavuokrissa ja käyttää yhtä kirjanpitäjää. Säästöä syntyisi siis monessa kohtaa. Yhdessä yrittäminen on kannattavaa, innostavaa ja palkitsevaa jokaisena työpäivänä. Toiminta sujuu joustavammin, kun saa työskennellä pienessä yksikössä. Organisaatio on yksinkertaisempi, eikä tarvitse kuluttaa voimavarojaan turhaan esimerkiksi kiistoihin.

”Tulevaisuuden työyhteisössä perinteiset hierarkiat ja perityt urapolut katoavat. Työ luodaan entistä enemmän itse. Tässä onnistuminen taas edellyttää sekä omien osaamisalueiden tunnistamista ja vahvistamista että uskallusta muokata tai muuttaa omaa työympäristöä. Voidaan jopa sanoa, että tulevaisuuden

työyhteisöt ovat ovat organisaation jäsenten itsensä toteuttamia eikä päinvastoin. Eri alojen huippuosaajat toimivat jo nyt siten, että organisaatiot palvelevat ihmisiä. He hakeutuvat puoleensavetäviin organisaatioihin. Työyhteisöt kilpailevat parhaista asiantuntijoista puoleensavetävyydellään.”

(Santalainen & Huttunen 1993, 185.)

Jos aloittaa pienestä, ei tarvita suurta pääomaa. Oli yritysmuoto mikä tahansa, niin tärkeää on pitää juoksevat kulut mahdollisimman pieninä. Kommandiitti- ja osakeyhtiö ovat raskaampia byrokratialtaan.

Yhteiskunta tukee aloittavaa yrittäjää starttirahalla muutaman kuukauden, jotta yrittäjä pääsee liiketoiminnan alkuun.

”Starttirahan tarkoituksena on edistää uuden yritystoiminnan syntymistä ja työttömän työnhakijan omaehtoista työllistymistä. Starttirahalla turvataan yrittäjän toimeentulo sinä aikana, jonka yritystoiminnan käynnistämisen ja vakiinnuttamisen arvioidaan kestävän. Starttirahaa voidaan myöntää myös palkkatyöstä, opiskelusta tai kotityöstä kokoaikaiseksi yrittäjäksi siirtyvälle. Tuen saamisen edellytyksenä ovat mm. yrittäjäkokemus tai -koulutus, mahdollisuudet kannattavaan toimintaan, tarpeellisuus yrittäjäksi ryhtyvän kannalta sekä se, että yritystoimintaa ei ole aloitettu ennen tuen myöntämistä.”(internetlähde)

Aloitekyvyllä ja yrittäjyydellä tarkoitetaan yksilöiden kykyä muuntaa ideat toiminnaksi. Siihen sisältyy luovuutta, innovointia ja riskinottoa sekä kyky suunnitella ja toteuttaa projekteja tavoitteiden saavuttamiseksi. Kuten Juhani Töytäri blogissaan (2009) toteaa, freelancemuusikkous ja yrittäjyys vaativat molemmat yrittäjämäistä asennetta ja toimintatapoja. Jos harkitsee yrittäjäksi ryhtymistä, tärkein kysymys on se saako itsensä liikkeelle ilman, että joku käskee niin tekemään. Yrittäjän on oltava erityisen oma-aloitteinen; jos et tee asioita itse, ei niitä tee kukaan muukaan. Yrittäjä on sitkeä, sisukas, looginen, ahkera ja hoitaa yhteiskunnalliset velvollisuutensa, mm. arvonlisäverot ja eläkevakuutusmaksut, täsmällisesti.

”Arvonlisävero on yleinen kulutusvero, joka kohdistuu lähes kaikkien tavaroiden ja palvelujen kulutukseen. ALV on välillinen vero, joka on tarkoitettu lopullisten kuluttajien maksettavaksi. Veronkantajina toimivat verovelvolliset yritykset, jotka sisällyttävät veron määrän myyntihintoihintoihinsa ja tilittävät sen valtiolle.”

”Yleinen arvonlisäveroprosentti on 23, mutta mm. kirjat sekä kulttuuri - ja viihdetilaisuudet sisältävät arvonlisäveroa 8 prosenttia.” (internetlähde)

Musiikkialan menestykseen vaikuttavat osittain samat yleiset kokonaistalouden kausivaihtelut kuin muihinkin toimialoihin. Maksavasta yleisöstä riippuvat viihde- ja kulttuurialat ovat herkkiä laskusuhdanteille. Suomessa musiikkimarkkinat ovat pienet ja kilpailu on kovaa, koska koulutusta ja tekijöitä on paljon. Alalla menestyminen on paljon kiinni siitä, miten osaa hahmottaa markkinoiden mahdollisuudet ja käytön.

Yrittäjän tärkein taito on verkostoituminen. Toinen yrittäjä auttaa aina toista. Haastattelin erästä musiikkialan ohjelmatoimistoa pitävää yrittäjää, ja hän kertoi, että pienyrittäjät sopimuksesta mainostavat toisiaan. Esimerkiksi, jos hänen toimistostaan pyydetään soittajaa häättilaisuuteen, voi hän samalla suositella paikallista valokuvaajaa tai maatilaravintolaa ja tietysti toisinpäin.

6 POHDINTA

Tein opinnäytetyön itseäni kiinnostavasta ja koskettavasta aiheesta. Sain opinnäytetyöprosessin aikana paljon uutta tietoa ja ideoita oman tulevaisuuden suunnitteluun sekä haastatteluin totuudenmukaisia vastauksia freelancerin arjesta ja soitonopettajana toimimisesta. Kiinnostavaa oli saada tietoa erikoistumismahdollisuuksista musiikkiterapiaan ja erityislasten opetukseen. Oli valaisevaa saada tietää, mitä nuoret aikuiset odottavat elämältään ja kuinka eri tavoin kukin kohtaa opiskelusta työelämään siirtymisen.

Vakituisen työpaikan saanti Suomessa on tällä hetkellä vaikeaa.

Musiikkioppilaitoksen opettajana toimimisen lisäksi mahdollisuuksina työllistyä voisivat olla muusikkous tai opettajana toimiminen freelancerina. Tämä tutkimus antoi kuitenkin toivoa ja ideoita siitä, kuinka voisi lähteä kokeilemaan myös yrittäjyyttä. Se vaatii kuitenkin rohkeutta. Elämäntilanteet muuttuvat, mutta rakkaus musiikkiin säilyy. On pyrittävä löytämään uusia mahdollisuuksia ja toimintamuotoja, jotta omat pitkäaikaiset työkokemukset ja tulokset voisi hyödyntää uudessa.

Omat haaveeni on saada edelleen tehdä töitä musiikin alalla. Saan tällä hetkellä olla erityisen kiitollinen siitä, että minulla on vakituinen työpaikka soitonopettajana. Jos suhdanteet muuttuvat, niin uusien ideoiden siemenet on jo kylvetty.

LÄHTEET

Kirjalliset lähteet

Antikainen, A, 1998. Kasvatus, elämänkulku ja yhteiskunta. Porvoo: WSOY

Eskola, J. & Suoranta, J, 1988. Johdatus laadulliseen tutkimukseen. Jyväskylä: Gummerus

Julkunen, M-L, 1997. Opetus, oppiminen, vuorovaikutus. Helsinki: WSOY.

Kaisla, Erja, 2000. Yhteismusisointiprojekti Vantaan musiikkiopistossa. ”Harrastin musiikkiopistossa, mutta mitä musiikkiopiston jälkeen.” Opinnäytetyö. Jyväskylän yliopisto.

Leino, A-L & J, 1997. Opettaminen ammattina. Rauma: Kirjayhtymä Oy.

Nikula Marja, 2008. Musiikkialan näkemyksiä pienyrittäjänä toimimisesta ”Uskallusta, hulluutta ja pelkäämättömyyttä. Näitä kolmea justinsa!” Opinnäytetyö. Lahti: LAMK.

Nyky-suomen tietosanakirja no 3 ja 4, 1993. Porvoo: WSOY.

Ruottinen, T., 1992. Kansalais- ja työväenopistojen hallinnon kehityksestä Suomessa. Julkishallinnon sivulaudaturtyö Tampereen Yliopisto Hallintotieteen laitos.

Santalainen, Timo & Huttunen Pekka (1993): Strateginen johtaminen julkisessa hallinnossa. Helsinki: Weilin+Göös.

Taiteen perusopetuksen musiikin laaja oppimäärän opetussuunnitelman perusteet, 2002. Helsinki: Opetushallitus.

Taiteen perusopetuksen yleisen oppimäärän opetussuunnitelman perusteet, 2005. Opetushallitus. Helsinki: Edita Prima Oy.

Yrjönsuuri, R & Y, 1995. Opettajan osaaminen. Helsinki: Yliopistopaino.

Internetlähteet:

<http://www.mol.fi/01-tyovoimapalvelut>

Töytäri, Juhani <http://www.yrittajalinja.fi/blogi/2009/10/21/240>

<http://www.vero.fi/nc/pritarticle.asp>

<http://yrittajat.fi/sy/home:nsf/pages>

LIITE

Haastattelut taulukoituna

TAULUKKO 1. Soittoharrastuksen aloittaminen, innoittajat musiikkiin, soiton opiskelu, taidot/koulutus.

Edellytykset musiikkialan freelanceriksi tai yrittäjäksi ryhtymiseksi sekä mahdollisuudet saada työtä..

	HARRASTUKSEN ALOITUS	INNOITTAJAT SOITTAMI- SEEN	OPISKELU, TAIDOT, KOULUTUS	EDELLYTYK- SET MUSIIKKI ALALLA	TYÖPAIKAT
A	6-vuotiaana aloitin viulunsoiton. Tiesin aina haluavani viulistiksi. Kutsumus- ammatti, en voinut kuvitellakkaan tekeväni mitään muuta.	Omat vanhemmat, orkesterileiri, kaikentyylinen musiikki, pop, rock, artistit mm. Michael Jackson, Elvis Presley	Musiikkiopisto, toinen aste Helsingin konservatorio, ylioppilas, AMK. Työkokemuksia jo toisen asteen aikoina keikkoillen.	Monipuolista osaamista, hyvää henkeä, täsmällisyyttä, tarkkuutta. Tulee tehdä työnsä hyvin ja tulla toimeen ihmisten kanssa. Hyvät suhteet.	Kilpailu on kovaa työpakoista. Koulutus ratkaisee; pitäisi olla maisteri saadakseen opettajan viran
B	Pääsin 8- vuotiaana musiikkiluokalle Siellä meillä oli soitinesittely- konsertti, jossa ihastuin viuluun. Soittaminen alkoi yksityisryhmä- tunteilla koulun puolesta 9- vuotiaana. Musiikkiopistos sa 10-vuotiaana yksityistunneilla .	Musiikkilukios- sa alkoi kiinnostaa soittaminen vielä enemmän. Pääsy nuorisorkesteri Vivoon alttoviululistiksi innosti suuntautumaan musiikkiin vielä enemmän. Alttoviuluopetta jani Janne Saari oli innoittajani.	Ylioppilas, AMK. Tampereen AMK sosiaaliala/ musiikkiterapia. Työssä 2. opiskeluvuo- desta avustajana teatterissa musikaalissa. Opettajan sijaisuus v.2003-2006.	Opettajan tulee olla hyvin monipuolinen. Tuntuu että pelkän klassisen musiikin tuntemus ja ohjelmiston käyttäminen ei enää riitä, vaan opettajien tulee osata hyödyntää myös muiden musiikkilajien ohjelmistoa ja tehdä niistä sovituksia.	Vakipaikan saamiseksi kilpailu on todella kovaa. Paikkoja on vähän auki ja hakijoita yhtä paikkaa kohden useita kymmeniä. Musiikkitera- piatöiden saaminen on kovan kilpailun takana myös. Yleisesti terapeutit ovat yksityisiä.
C	Pianotunnit lapsena siskojen kanssa yksityisesti. Aloitin viulunsoiton 10- vuotiaana musiikkiopistos- sa.	Murrosiässä oli vahva ajatus lopettamisesta kun 3/3 on suoritettu ja päättötodistus saatu. Yläasteella uusi viuluopettaja sai innostumaan uudestaan.	Musiikkiopisto ylioppilas, AMK. Oppilaita oli opiskelupaikan ulkopuolelta jo neljäntenä opiskeluvuonna.	Soitonopettajan työ vaatii ihmiseltä paljon. Sosiaalisuus, kärsivällisyys, sinnikkyys. Tekniikan opettaminen kunnolla.	Riippuu itsestä mitä haluaa, mitä vaatii, mihin suostuu. Kilpailua on! Työtä ei ole liikaa tarjolla. Virkaa ei voi saada heti.

	HARRASTUKSEN ALOITUS	INNOITTAJAT SOITTAMI- SEEN	OPISKELU, TAIDOT, KOULUTUS	EDELLYTYK- SET MUSIIKKI ALALLA	TYÖPAIKAT
D	Aloitin soitto- opintoni 5- vuotiaana ja lapsena tiesin haluavani musiikkialalle.	Opettajat, konsertit, kuulemani äänitteet ja harjoitukset hienojen muusikoiden kanssa.	Musiikkiopisto Helsingin Konservatorio, ylioppilas, AMK Stadia.	Vaatii taitoja; hyvää soittotaitoa, vuorovaikutusta, itsensä markkinointia. Täytyy olla itsevarma, hyvä esiintymään ja onnekas.	Ei ole helppoa. Tekijöitä on monia: kuten itseluottamus, pienet suhteellisen suljetut musiikkipiirit, asuinpaikka.
E	Aloitin viulunsoiton musiikkiopistos- sa ollessani 6- vuotias. Lukion lopulla tiesin että musiikista tulisi ammattini.	Kannustajani soittamiseen oli oma soitonopettajani ja orkka eli orkesteri.	Musiikkiopisto, ylioppilas. Vuosi musiikinohjaa- jalinjalla. Stadia musiikkipe- dagogilinja. Vaihto- oppilaana Göteborgissa.	Opettajana, orkesterimuu- sikkona, freelancerina vaatii hyvää soittotaitoa ja monipuolista musiikintunte- musta, sosiaalisia kykyjä, mukautumista ja joustavuutta.	Kilpailu on kovaa, vakituisen työpaikan saaminen vaikeaa. Freelancerina voi olla vaikeaa saada korvausta työstään.
F	En muista miksi aloitin soittamisen. Muistan vain että halusin ja se oli luonnollinen osa tätä kaikkea olemista, tavallaan relevantti kysymys ehkä olisi ollut miksi en olisi aloittanut. Ala-asteella sanoin, että minusta tulee viulisti-laulaja- tanssija- näyttelijä. En ehkä hyvin pienenä ajatellut muita ammatteja olevan olemassakaan, paitsi leikeissä.	Päätin 13- vuotiaana Oriveden musiikkileirillä, että minusta tulee viulisti. Kotona soitettiin ja laulettiin aina. Taisin mennä siskon perässä viulutunnille. En muista harkinneeni missään vaiheessa muuta kuin taidealaa. Michael Jackson oli suuri innoittajani.	Musiikkiopisto, toisen asteen koulutus, iltalukio Stadiaan opiskelemaan viulumaiakaksi. En ollut kovinkaan motivoitunut harjoittelemi- seen, siinä oli tekemistä, kuitenkin halusin aina jatkaa. Edistymisestä sai aina lisää virtaa.	Täytyy osata, olla sosiaalinen, joustava ja helposti lähestyttävä. Aikataulut, paikat, ihmiset ja tilanteet muuttuvat ja niihin pitää pystyä sopeutumaan. Opettajalta vaaditaan aikamoista sitoutumista oppilaitoksen toimintaan ja oppilaiden edistymiseen. Välillä tuntuu opetushommissa että pitää venyä venymisen jälkeenkä. Pätäkätöitä kun tekee, ei voi kauheasti relata.	Kilpailu on jäätävän kovaa. Jos pääsee oikeisiin piireihin niin hyvä. Täytyy hienovaraisesti osata markkinoida itseään. Kokoajan pitää olla skarpina, mukava ja osaava, sekä pitää suhteita yllä ja olla jonkunverran näkyvillä. Ja siltikään mikään ei ole varmaa. Täytyy pystyä elämään epävarmuudessa tulevien töiden osalta.

	HARRASTUKSEN ALOITUS	INNOITTAJAT SOITTAMI- SEEN	OPISKELU, TAIDOT, KOULUTUS	EDELLYTYK- SET MUSIIKKI ALALLA	TYÖPAIKAT
G	<p>Olin saanut mummultani puisen kaksioктаavisen leikkiflyygelin ja korvakuulolta soittelin tuttuja lauluja.</p> <p>Enoni, director musices opetti viulun- ja pianonsoittoa, lauloi ja johti mieskuoroa.</p> <p>Kuullessaan soittoani, miten korvakuulolta soitin tuttuja kappaleita, hän suositti äidilleni että aloittaisin pianonsoiton opinnot.</p>	<p>Aloitin pianonsoitto- opintoni 6-7 vuotiaana musiikkiopistos- sa.</p> <p>Aikuisiällä kiinnostuin laulamisesta ja aloitin myös lauluopinnot musiikkiopistos sa.</p> <p>Musiikki on aina kuulunut elämäni.</p> <p>40-vuotiaana, oltuani jo noin 14 vuotta päivähoitoalalla, tiesin haluavani päätoimiseksi musiikinopettaja ksi</p>	<p>Musiikkiopisto, ylioppilas, Lastentarhan- opettaja Tampereelta 1989.</p> <p>Erytislastentarhanopettaja Turun yliopistosta 2005.</p> <p>Varhaisiän musiikkipe- dagogi AMK Lahdesta 2008.</p> <p>Olin omassa päiväkotiryh- mässäni toteuttanut hyvin musiikkipainot- teista toimintaa mm. musiikin perusopetusta alle kouluikäisille ja pitänyt kollegani kanssa muskaria yksityisesti sivutoimisesti.</p>	<p>Soitonopetta- jalta tarvitaan vahvoja vuorovaikutus- taitoja.</p> <p>Opiskelijan vahvuksien, heikkouksien ja tavan oppia huomaamista ja huomioimista.</p> <p>Opettajan herkyys huomata jokaisen oppilaan omat erityispiirteet, jotka auttavat oppilasta motivoitumaan ja oppimaan.</p> <p>Oman instrumentin hallinta on perusedellytys.</p>	<p>Kahteen eri musiikkiopistoon pyydettiin töihin, mutta valitsin yrittäjyyden, koska se oli ollut tavoitteenani ja sen takia hakeuduin opiskelemaan musiikintutkintoa.</p> <p>Työllistin itseni yrittäjänä.</p>

TAULUKKO 2. Työn markkinointi ja kannattavuus sekä työn hyvät ja huonot puolet.

	TYÖN MARKKINOINTI JA KANNATTAVUUS	TYÖN HYVÄT PUOLET	TYÖN HUONOT PUOLET
A	Hyvät suhteet musiikkipiireissä auttavat saamaan töitä. Kannattavaa on jos on paljon keikkoja.	Vaihtelevat työajat. Treenit saattavat olla aamulla tai illalla. Työajat ovat mieleisiä. Saa soittaa itse ja näin toteuttaa omaa unelmaansa. Olen ollut erittäin tyytyväinen työhöni ja saanut toteuttaa luovuuttani. Joitakin haasteita on vielä toteuttamatta ja saavuttamatta, mutta niin pitää olla, jotta työ pysyy rakkaana.	Keikoilta kotiin palataan myöhään illalla tai yöllä, joskus ollaan monta päivää pois kotoa. Myöhäiset kotiintuloajat ovat joskus rankkoja. Pitäisi opiskella maisteriksi, jotta voisi saada opetusviran.
B	Itse pitää olla hyvin aktiivinen ja markkinoida itseään. Nimensä tunnetuksi tekeminen työnantajille ja aktiivinen yhteydenpito on todella tärkeää. Määrällisesti on vaikea sanoa kuinka paljon töitä pitäisi olla, mutta nykyisten kuukausimenojen mukaan ajateltuna olisi hyvä jäädä käteen 1900 e, jotta elämässä voisi tehdä muutakin kuin vain töitä.	Opettajana/muusikkona toimiessani viihdyin hyvin iltapäivä/iltavoittoisessa työajassa, mutta nyt kun itsellenikin on lapsi, olen erittäin tyytyväinen 8-16 työaikaani. Opettajana ollessa sain toteuttaa luovuutta ehkä hieman enemmän kuin nykyisessä musiikkiterapia- työssä. Tietenkin asiakastapaamisissa luovuutta pääsee käyttämään, mutta ei niin laajasti kuin opettamisessa.	8-16 työaika on sekä hyvä että huono puoli. Orkesterisoittaminen ei onnistu eikä 8 tunnin työpäivän jälkeen jaksa enää ottaa oppilaita, vaan tarvitsee vapaa- aikaa perheelle. Vakituisen paikan saadakseen on kilpailu todella kovaa.
C	Ei ole tarvinnut markkinoida vielä, sillä ihmeen hyvin töitä on löytynyt kun opinnot loppuivat. Sijaisuuksia on ollut. Kannattavaa, jos on töitä tarjolla ja jaksaa tehdä niitä.	Työajat ovat iltapäivästä iltaan joka sopii hyvin aamu- uniselle. Olen tyytyväinen työhöni.	Joskus harmittaa kyllä nuo työajat, kun haluaisi tehdä päivällä jotakin muuta. Harmittaa jos oppilailla olisi kykyjä, mutta heitä ei ole opetettu kunnolla.
D	Ei ole kamalasti tarvinnut markkinoida, vaikka työnsaanti ei ole helppoa. Tekijöitä on monia kuten itseluottamus, pienet suhteellisen suljetut musiikkipiirit ja asuinpaikka. Ei ole tarvinnut markkinoida, töitä on ollut ihan opiskelua ajoista alkaen.	Voi toteuttaa omia haaveita Työajat ihan hyvät, vaihtelevat. Olen suhteellisen tyytyväinen. Aina pitää päästä eteenpäin.	Kilpailu on kovaa

	TYÖN MARKKINOINTI JA KANNATTAVUUS	TYÖN HYVÄT PUOLET	TYÖN HUONOT PUOLET
E	Kilpailu on kovaa ja vakituisen työpaikan saaminen on vaikeaa.	Työajat ovat usein epäsäännöllisiä. Hankalinta on, jos työajat saa tietoonsa kovin myöhään. Vaihtelevasti koen työnteon. Välillä työ on todella antoisaa ja innostavaa. Luovuutta voi mielestäni käyttää työssä kuin työssä, enemmän on kyse asenteesta.	Freelancerina voi olla vaikea saada korvausta työstään ja työt voivat olla kausiluontoisia, jolloin taloudellinen epävarmuus vaivaa. Välillä koen työn puuduttavana tai stressaavana.
F	Kokoajan pitää olla skarpina ja mukava. Jos pääsee oikeisiin piireihin, voi tienata hyvinkin. Täytyy osata hienovaraisesti markkinoida itseään.	Rakastan työtäni; soittaminen ja esiintyminen hyvissä progiksissa on mieleetöntä. Suurta lojaaliteettia ja mahtavaa yhteishenkeä on myös paljon. Nautin epäsäännöllisistä työajoista ja elämän vaihtelusta! Lomat ovat pitkät.	Opettaminen on mahtavan ja hirveän tasapaino. Kilpailu on jäätävää ja kovaa. Supisemista ja selän takana toimimista tapahtuu paljon.
G	Ei ole kamalasti tarvinnut markkinoida. Yrittäjänä markkinoinut lähinnä lehti-ilmoituksilla syksyllä ja keväällä. Oma koulutus, nimi ja opetuspaikkatiedot ilmoituksissa. Nykyisin ”puskaradion” kautta eli oppilaiden vanhemmat mainostavat tutuilleen ja muita sisaruksia tai perheenjäseniä tulee. Alkuvuosina oli myös koulujen, kirjastojen ym. ilmoitustauluilla ilmoituksia. Mainosbudjettini on nykyisin 20e vuodessa eli ei paljoakaan. Työ elättää taloudellisesti, mutta toistaiseksi ei pääse rikastumaan.	Työtä jaksaa erittäin hyvin. henkisesti. Saa päättää itse työpäivistään. Pitkät kesälomat 3,5 kk ja muut lomat. Ajat mitä parhaat itselleni. Suunnittelut ym voi itse päättää koska tekee. opetusta 2 päivää viikossa, iltapäivät n.20.00 asti illalla. 56 pvä opetusta vuodessa. 2 päivän verran suunnitteluja, harjoittelua ja yritykseen liittyviä asioita viikossa. Olen ollut erittäin tyytyväinen työhöni ja täysin vapaasti saanut toteuttaa luovuuttani	Jos tullaan sairaana tunnille.